

ALP 1355

L

VISŲ SALIŲ PROLETARAI VIENYKITĖS!

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS ARGENTINŲJ.

RYTOJUS

„RYTOJUS“
Casilla de Correo 15
Sucursal 15, B. Aires.

N 29 (211)—VI m.

„R.“ kaina: metams \$ 5^m; atskiras num. 10 cent.

1932 m. spalio 28 d.

7 lapkričio privalo būti kovos diena.

15 metų Rusų Revoliucijos sukėtuves minėsimė labai svarbiame momente visais atvejais. Kapitalistinis pasaulis yra didžiausioje desperacijoje, tarpusaviai prieštaraavimai eina visu smarkumu, beto didžiausias jų tikslas, tai užgniaužimas šeštos dalies pasaulio, kame darbininkai galingai stato socializmą.

Kiekviena kapitalistinė šalis kasdien žengia vis į didesnę bedarbę ir badą. Kapitalizmas ieško iš šios padėties išėjimo per karą, kad išmušus apkasuose milijonus bedarbių ir sunaikinus prigaminatą produktų perviršį. Karas Chaco Boreal jau eina pilnu žingsniu, parubežiniai konfliktai kasdien aštrėja, ginkluoti susirėmimai tarp įvairių buržuazinių bandų inspiruojamų iš imperialistų pusės.

Tuo pačiu laiku Sovietų Sąjungoj imperialistų klapčiukai daro didžiausią kampaniją pasaulinėje spaudoje, paniekinimui Rusų Revoliucijos ir komunistų Partijos ir tuo pačiu priuošia žvėrišką puolimą ant SSRS. Paskutiniu laiku, fašistinė, social-fašistinė, anarkistinė ir abelnai buržuazinė spauda matoma: „Penkmetinis planas pralaimėtas“, „Griežiamasi priemonių atstatymui kapitalizmo“, „Tokių arba kitokių sušaudymas yra rusų bankroto ženklas“, „Komunistų Partija skila“, „Yra įtemta kova prieš Staliną“ ir t.t.

Reikalinga daug jėgų argumentams, kad atremti šiuos nelaimingus tarptautinės buržuazijos puolimus, kuriuos remia socialfašistų ir anarko-sindikalistų vadai.

Netikėtai Penkmetinis planas nepralaimėtas, bet pilnai išpildytas, ir ne į penkis metus kaip buvo numatytas, bet laike keturių metų, ačiū rusų proletariato įtemtomis jėgoms, kuris suprato to viso svarbą.

Rusų Komunistų Partijos 17-ta konferencijos patvirtintas antras Penkmetinis planas, kaip kad magišku būdu išardė visas imperialistų vilis atstatyti kapitalistinę sistemą Sovietų Sąjungoj.

Šitas antras Penkmetinis planas turi didžiausios istorinės reikšmės.

17-ta konferencija pabrėžė:

„Konferencija priima, kad pagrindinė antrojo Penkmetinio plano politinė užduotis, galutinis panaikinimas kapitalistinio sluogsnio ir abelnai klasių, galutinas išrovimas tos minties, kuri duoda klasių skirtumą ir išnaudojimą, likvidavimas kapitalizmo ekonomijoje ir žmonių supratime, pervedimas darbininkų ir valstiečių visuomenės į susipratusių statytojų ir aktyvių socialistinė draugijoj, be klasių veikėjus“.

17 ta konferencija pažymėjo, kad ateityj klasių kovos pakilimas yra neišvengiamas prieš viršesnę kapitalistų gyvenimą nekuriose apylinkėse ir nekuriose socialistinės statybos šakse. Šitas priverčia

Komunistų Partiją sustiprinti proletariato diktatūrą ir išvystyti griežtesnę kovą prieš oportunistą, o ypač dešinįjį nukrypimą, didžiausią dabartinį pavojų.

Tai yra 17-ta konferencija numatė puolimą, prieš puolimą iš kapitalistų ir kulokų pusės paskatintų tarptautinių kontrarevoliucionierių, kurie viduje Partijos oportunistiniuose elementuose rastų paramos ir kenktų įvygdyti antro Penkmetinio plano.

Ir ištikrųjų, kapitalistinis elementas pradėjo savo veikimą prieš Penkmetinį planą desorganizuodami gamybą.

Kas apmoka šitą veikimą ir kas jį remia? Prisiminus žymųjį sabotaznikų veikimą pabaigoje perėitų metų, kurie sudarė „industrinę partiją“ remiamą anglų-francuzų imperialistų, baltosios gvardijos, kuri išsiskirsčiusi po visą pasaulį ir antrojo Internacionalo.

Kaip veikė kulokų sabotazas? Stengėsi gadinti bendrą kolchozų nuosavybę, kad atitolinti valstiečius nuo stojimo į kolektyvus, organizavo dideles produktų vagystes, ardė gamybą ir taip pan.

Sovietų valstybė po proletariato diktatūra turi svarbiausiu savo tikslu sudaryti reikalingas sąlygas, dėlai galutinio socializmo laimėjimo, perėjimui visuomenės iš po proletariato diktatūros į laisvą visuomenę, be diktatūros, be jokio spaudimo, dėlai šito priėmė visas reikalingas priemones, kad apsaugoti kolektyvią nuosavybę.

Pažvelgime į sukeltą tarptautinės buržuazijos ir visų jos klapčiukų triukšmą, kurie šaukia prieš nubaudimą ir sušaudymus Rusijoje!

Beabėjo šioms ponams socialfašistams, anarko-sindikalistams ir kt. malonu būtų, kad kulokai, sabotaznikai ir kt. kenkėjai būtų palikti pilnoj laisvėje, kad išardytų rusų Lapkričio Revoliucijos užkariavimus.

Šitokios kontrevoliucinės laisvės rusų proletariatas nepripažįsta, taip pat nepripažįsta viso pasaulio revoliucinis proletariatas.

Turėdami šitą visa omenį turime tinkamai prisiruošti prie 15 m. Rusų Revoliucijos paminėjimo. Nuo dabar pat visos darbininkų organizacijos privalo gerai šį prisiruošimo klausimą išdiskusuoti. Kiekviename fabrike, kiekvienoje įmonėje turi būti pastatytas kovos klausimas prieš imperialistų puolimą ant Sovietų Sąjungos, surišant su kova prieš imperialistinį karą Pietų Amerikos kontinente, kova prieš badą ir reakciją.

Minint 7 d. lapkričio visos šalies darbininkų jėgos privalo būti sutrauktos į milžiniškas revoliucines ir kovingas demonstracijas, privalo būti panaudota plačiam darbininkų verbavimui dėlai Argentinos proletariato Lapkričio, kad patankinus eiles kiekvienos revoliucinės organizacijos.

Kas tai yra A.L.T.S. ir jos tvėrėjas K. Žilinskas.

Pradėjus plėsti savo veikimą lietuvių fašistų gaujai (Argentinos Lietuvių Tautininkų Sąjungai) randu reikalą pareikšti lietuvių darbininkų visuomenei kas yra minima sąjunga ir jos vyriausias vadovas-kūrėjas Kazys Žilinskas, buvęs Lietuvos kariuomenės leitinantas savanoris.

Lietuviai darbininkai jau gerai žino, kad fašizmas yra aštriausias peilis visam revoliuciniam darbininkų judėjimui ir kitaip protaujančioms masėms, o ypač komunistams. Tam patvirtin turime daugybę pavyzdžių, kruviniųjų fašistų darbų prieš revoliucinius darbininkus Lietuvoje, Lenkijoje, Vokietijoje, Italijoje ir kt. Fašistai nori užsmaugti visiškai darbininkų judėjimą prieš naudotojus, kad dar daugiau darbininkus įvarius į skurdą ir palikus visai be teisiais naudotojų vergais.

Dabar pažiūrėkime kas yra Argentinos fašistų sąjungos tvėrėjas Kazys Žilinskas.

Tveriantis Lietuvos vyriausybei Panemunėlio valsčiuje buvo susikūrus Darbininkų Taryba, bet paskiau organizuojant Lietuvos apsaugą susitvėrė policija (plėšikai), kurios pirmininku buvo dyarponis Aišparas, sekretorius K. Žilinskas (dabartinis Argentinos Lietuvių Tautininkų Sąjungos kurėjas), policininkai Jonas ir Antanas Kudukai iš Kvietkų kaimo, Paliorinas Kalpokas ir dar vienas, kurie ir pradėjo savo kruvinius darbus. Tuojaus areštavo Antaną Kubilių vals. tarybos pirmininką, Liolį sekretorių, A. Kubilių komisijos narį, Miržinską, Lavoną, Joną Gasiūną, Seniūną, Kazį Kubilių, Butėną ir dar du rusų grįžtančiu iš vokiečių belaisvės, kuriuos sutikęs ant kelio minimas kraugerys Kazys Žilinskas užklauskę paso, bet kadangi tie rusai neturėjo jokio dokumento tai sykiu buvo areštuoti su minimais darbininkais kaip komunistai. Paskiau palaikę Roviškio dvaro svirne per naktį pasikelbė, kad minimus asmenis išvež į Belgiją ant darbų, tą sužinoję namiškiai, kaimynai ir giminės suvežė drapanų ir pinigų kelionei, bet žmogžudžiai Aišparas, K. Ži-

linskas ir Kalpokas tą visą pasilikau sau.

Ivyksta baisi žmogžudystė.

Sekminių pirmą dieną saulei tekant, atstume 2 kilm. nuo Raviškio dvaro, šale Raščionų kaimo, Papilo miškelyje iš 10 minimų draugų tapo sušaudyta 9 ir vieno iš jų Jono Gasiūno gyvybę išpirko už sidabrinį laikrodėlį. Jie tapo sušaudyti vokiečių parizanų vadovaujant Aišparui, K. Žilinskui ir Kalpokui, kaip Lietuvos vyriausybės teisėtiems viršininkams, be jokio teismo ir be jokios priežasties vien tik apiplėšimo tikslu.

Plėšimai.

Atlikę tą baurią žmogžudystę ši plėšikų gauja sudidedanti iš 6 asmenų nuvyko pas kalmynus ir prievarta išsivare 4 padvadas: Praną Kalpoką, Feleksą Šešką, Jokubą Kalpoką ir Jurgį Kalpoką, kuriems K. Žilinskas prikišdamas brauninką prie krūtinės grasino, jei nevažiuosai tai tau smertis čia pat. Su mišėtom padvadom išvažiavo Latvijon „ieškoti komunistų. Pirmiausia užpuolė Voverių viekmio Jaužemo namus ir pradėjo plėšti. Išgirdę kaimynai, kad pas Jaužemą užpuolė būrys daro kratą ir ima nelaisvėn vyrus kaip komunistus, išbėgo iš namų ir pasislėpė. Apsidirbę Jaužemo namuose minėti niekšai pasuko pas ūkininką Užolą, kame surado vienintelį šeimininką sergantį lovoj. Bet piktadariai nieko neatsižvelgdami į ligonio sveikatą ištraukė jį iš lovos ir pradėjo mušti šautuvų buožėmis ir kojomis spardyti, kad ligonis pasakytų kur randasi komunistai ir reikalavo 100 rublių auksiniais, tai paliks gyvą. Nieko iš sumušto žmogaus negavę pradėjo patys versti daiktus ieškodami sau turto, kas jiems patinka. Prisikrovę du vežimus javų, audeklų ir kitų daiktų, pasuko į Udrių vienišiem, ten išgirdę apie K. Žilinsko atvykimą irgi išbėgiojo iš namų, palikdami namuose tik vieną seną moteriškę Dravinienę, kuri sirgo džiova. Su ta senute daug žiaurlau pasielgė sakydami: „Tu saugoji namus, tai ir viską žina!“. Tai ją tiek mušė, kad liko

bežado. Paskiaus pasėmę sūnaus dviratį ir kitus tinkamus daiktus išvažiavo. Apleidus plėšikams namus sugrįžusieji rado senutę ligonę paplūdusią kraujuose, kuri už kelių valandų ir mirė.

Apsidirbę Udrių kaime tęsė savo maršrutą į Bauškininkų ir Rinkiškių vienišiemus. Bet išgirdus Latvių, Norotosi raitoji policija skubinosi į plėšimo vietą, tą pajutę plėšikai paspruko Lietuvon su visu grobiu. Apie šitą susidarymą plėšikų bandos po vado.ybe Kazio Žilinsko, Kvietkiuose Rokiškio apskrityje buvo pranešta policijos viršininkui Jonui Miliokui, kuris atvyko su policijos būriu ir nuginklavo plėšikus, bet kaip gerus patriotas, žmogžudžius nebaudė.

Po visų savo kruvinių darbų K. Žilinskas įstojo savanoriu Lietuvos kariuomenėn, pėstininkų dalin, ten tuojaus tapo pakeltas puskarininku ir paskiau pasiųstas karo mokyklon, kurioje gavo leitinanto laipsnį. Paskiau tarnavo Kauno Intendantūros tiekimo skyrių viršininku. Už žulikystes iš tarnybos pašalintas.

Dar daugiaus šunybų yra pridaręs šis niekšas K. Žilinskas, kurias paduosiu truputį vėliau iš ko lietuvių darbo visuomenė Pietų Amerikoje galės spresti apie A.L.T. Sąjungą ir jos veikėjus.

Tai šitoksai žmogžudys K. Žilinskas susidėjęs su žvalgybininkais Kliauga, Čiučeliu ir kt. sutvėrė savo šaiką dėliai skleidimo kriminališko savo biznio. Lietuviams darbininkams reikia jų saugotis kaip pasiutusių šunų ir boikotuoti juos visais galimais būdais.

Už fakkus atsakau.

Tiesos Mylėtojas.

DAR VIENAS ŠLAMŠTLAPIS.

Šį mėnesio pasirodė dar vienas šlamštlapis, tai „Mūsų Dienos“. Šį žurnalpalaikį leidžia „Sandara“ sudarant bendrą frontą su kitoms fašistinėms organizacijoms ir pavieniais asmenimis k. a. K. Kliauga, P. Čiučeliu ir kitais darbininkų klasės pardavikais.

Darbininkams nepakeliui su „Mūsų Dienų“ pasakaitėms apie dangiškus migdolus, kada badas ir skurdas neduoda ramybės. Darbininkų yra vienas kelias, tai kova už duoną ir pastogę po tikra ir teisinga revoliucine vadovybe.

Visi darbininkai boikotuosime fašistinį šlamštą „Mūsų Dienos“!

Laiškas iš Sovietų Sąjungos.

Teiksitės draugai man dovanoti. Esu jums skolingas savo prižaduose rašinėti į „Rytoją“. Užklampus uriburinei reakcijai Argentinoje pertraukiau susirašinėimą su išrokavimu, kad nepasunkinus reakcijos spaudimo. Visi žinom jog pasaulio buržuazijai kas tik SSRS tai baisenybė.

Draugai, ką jums rašiau prieš uriburinę reakciją į „Rytoją“, tai dabar turiu dešėtkus kartų daugiau ką parašyti, nes SSRS per tą laikotarpį yra ant tiek pažengusi statyboj, industrializacijoj, techninio bei kultūrinio mokslo srityje, kad pačios buržuazinės pramonės valstybės, kaip Anglija, Nort Amerika, Francija atsiekė per 10 metų, tai SSRS per vienus metus tą pasiekė. Stebėtiną industrializacijos reko:da ant žemės kamuolio SSRS suvaidino žmonijos istorijoje.

1930 m. man atvykus, jau daug pamačiau naujo, nuostabaus ir kultūringo pakilimo. Dalinausi su jumis savo matymais ir džiaugsmu, industrializacijos bei statybos laimėjimais, tai šiandien tas viskas ant tiek pakilo ir kyla ką jūs draugai žinote, skaitydami komunistinę spaudą randate tuos milžiniškus socialistinėj statyboj laimėjimus, kuriuos atsiekė SSRS vadovaujant Komunistų Partijai.

Daug vietų tenka aplankyti, kur prieš pora metų buvo paprasta pelkė ar miškas—šiandien ten stovi milžiniški fabrikai, elektros stotys arba gyvenami namai pagal naujausios konstrukcijos. Tą visą ką rašau turiu laimę savo akimis matyti, nes skirtumas tarp buržuazinių šalių dėl matymo viso industrinio progreso, yra labai didelis. Kapitalistinėse šalyse darbininkams fabrike griežtai uždrausta vaikščioti po gretimus departamentus, SSRS darbininkams netik, kad nedraudžiama, bet net pagerindama, kád kiekvienas studijuotų, duotų pastabas ar naudingus sumanymus industrijos pagerinimui, kas pas jumi darbininkams neleistina. Taipgi pas mus turime progą važinėti ekskursijomis į kitus fabrikus ir galima pasirinkti darbas sulig savo specialybės, to ir profesinės sąjungos reikalauja, nes prityręs amatininkas daugiau naudós neša atstatinkamoje savo specialybėje.

Turėjau progos susipažinti su Maskvos fabrikų milžinišku progresu, važinėdamas instruktorium Z.R.K. Atsimenant Nort Amerikos arba Argentinos dirbtuves, pasiliko atmintij kaippo vergijos liekana, kame darbininkas beteis, pantiestas kaippo vergas, jau nekalbant apie jo politinį bei ekonominį dalyvumą jo dirbamajam fabrike, bet tankiai išgirdavau, kad už mažiausj praskaltimą daug darbininkų atsidurdavo už vartų. Beto girdėdavau pasiutusj šovinizmą, kur klasiniai nesusipratę darbininkai neapkęsdavo svetimsalių. Nort Ameriko svetimtaučius vadina „gyny“ arba „polak“, Argentinoj abelnai visus „Extranjero de mierda“.

SSRS darbininkai kaip tik atvirkščiai, svetimsalių gerbia visur ir

draugiškai apsieina.

Maskvoje, centralinio poilsio ir kultūros parke pastatyta stovykla Anglijos specialistui - indžinieriui greta udarninkų-išradėjų. Šimtai tūkstančių lankytojų gėrisi savo didvyrių stovydomis, kurie stengėsi darbininkų šalį pakelti ant aukšto kultūrinio ir techninio laipsnio.

Draugai-ės, gyvendamas Argentinoj dalinausi mintimis su jumis vien tik teorijoje, dabar gyvendamės SSRS proletariato tėvynėj turiau laimės dalyvauti ir spręsti pilnoms teisėmis kaip politiniai taip ir ekonominiai tos milžiniškos šalies industrializacijos ir gerbuvio svarbiausiuose dienos klausimuose. Ką jūs ir Pietų Amerikoj sulauksite, tik už tą turite energingai ir neatleidžiamai kovoti po Komunistų Partijos vadovybe.

J. Bieľiauskas.

Maskva 12 d. rugsėjo 1932 m.

Remkime revoliucinę spaudą

„FRENTE UNICO“, „INTERNACIONAL“ IR „RYTOJŲ“.

18 dieną spalio pradėjo eiti naujas darbininkų dienraštis **Frente Unico** (Bendras Frontas), kurio tikslas yra, begailestingai numaskuoti visus proletariato ir valstiečių priešus, išaiškinti teisingai kasdieninius įvykius, nušviečiant masių nepasitenkinimus, troškimus ir proletariato kovas, duoti ideologinį supratimą ir nurodyti kelią išrišimui krizio. revoliuciniu būdu po Komunistų Partijos vadovybe.

Frente Unico nėra oficialis Kompartijos organas, bet taip-pat nėra „neutralus“, „nepolitis“ arba „informacinis“.

Frente Unico yra kovos ginklas, masių šaukėjas ir nurodytojas to kelio, kuriuo einant įvyks proletariato troškimai. Masių troškimai tikrai gali išsipildyti einant keliu atviros kovos prieš žemvaldžių eksplotaciją, prieš buržuazinį spaudimą, prieš grobonis imperialistus. Šitas kelias bus išvaikščiotas inspiruojant komunistų politikai.

Frente Unico, SSRS pavyzdžiu, nurodys išnaudojamoms masėms rusų Lapkričio Revoliucijos pergalingąjį kelią, nes veda komunistų ideologiją.

Frente Unico paskiria savo

špaltas darbininkų sindikatams, klasių kovai ir abelnai revoliuciniam sindikaliam darbininkų susivienijimui.

Taip-pat numaskuoja susivienijimo sabotazninkus, anarko-sindikalistų F.O.R.A. ir Conf. General de Trabajo vadus.

Energiškai veda kovą prieš reakciją, ginkluotas fašistų bandas ir visus valdžios ir buržuazijos puolimus ant revoliucinio darbininkų judėjimo ir t.t.

Internacionalas yra organas Argentinos Komunistų Partijos (Kominterno sekcijos). Jis veda griežtą kovą visoje šalyje prieš darbininkų klasės išnaudojotus ir stovi pirmose kovos eilėse. **Internacionalas** yra darbininkų vienytojas, nežiūrint kokios tautos jie būtų, todėl ir yra labai svarbu jo išlaikymas, o ypač dabartiniu laiku: kada krizis aštrina klasių kovą, kapitalistai atakuoja visu smarkumu darbininkų klasę ir visą revoliucinį darbininkų judėjimą, o ypač Komunistų Partiją; kada imperialistai veda karą prieš Chinijos darbo mases ir lieja darbininkų kraują Chaco Boreal apylinkėse ir tuo pačiu kartu ruošiasi karan prieš Sovietų Sąjungą. Šitokiose (Pabaiga 8 puslapyj.)

Klajūnai.

Tylus ramus rytas. Išpalengvos vėjelis judina medžių lapus. Saulė ritasi iš už aukštų kalnų, apšviesdama jūros paviršiaus putotas bangas. Saulės spinduliai keičiasi milionine spalva, taip gražus jos paviršius ir vertė veria akį žiūrėti su atsidėjimu į taip tolymas ir neišmatuojamas gilybes.

Nupurto mane drebuly. Pašoku lig norėdamas sušilti, išmankštyti sanarius; nes pernakojęs ant drėgnos žemės jaučiuosi truputį šaltokai. Nejauku ir ilgu pasidaro vienam. Norėdamas numalšinti ilgesį ir alkį, nes jau geras laiko tarpas kaip nevalgęs, nes gana ekonomiškas buvau, kad tik sykį į dieną valgydavau ir tai pasitaikius išmaldai arba šiukšlyne ką nors suradus, sumaniau padainuoti apie savo jaunystę ir vagstančius brolius fašistinėje Lietuvoje.

Pasklidus mano dainos garsams staiga pašoktu iš nusistebėjimo ir išgaščio... Netoliese manęs tarp tankių didžiųjų žolių, kas tai pasigirdo, sujudėjo, sudejavo. Klaušau... balsas neva žmogaus. Girdžiu: „Eik broliai... aš mirštu!“ Visu smarkumu pribėgau, ia gulį žmogaus stovyla. Išbadėjęs, suvargintas žiauraus gyvenimo, pasenęs, rodos šimto metų senelis. Kartu išgaščio ir džiaugsmo pagautas surikau—broliai mano mielas... nevienas aš čia klajoju... ir tu seneli pakliuvai čia pat!

—Mano mielas, ne senelis esu... jaunas dar 33 metų. Mane gyvenimo sąlygos padarė seneliu. Kraugeriai, tirnai—buržuazija, atėmė mano sveikatą ir išstūmė mane iš gyvenančių eilių... Ilkau jų auka... šiandien mirštu. Mirštu atskirias nuo žmonių. Tyruose kur labai mažai žmogaus koja pastovi. Jau keturi metai kaip išvijo mane kruvinasis Smetona iš Lietuvos. Palikau žmoną su dviem mažais vaikais—vargų globoje. Čionai pas vieną kraugerį dirbau 20 ir daugiau valandų į parą, gyvuliškai vejamas ir beveik už dyką. Gulėjau ant drėgnos žemės pusnuogis, nedavalgęs. Paskutinius centus siunčiau žmonai su kūdikiais apsigynimui nuo bado.

Taip mano gyvenimas tesėsi tris metus iki aš nustojau sveikatos—įgavau džiuvą. Negalėdamas dirbti likau išmestas laukan. Vai-

kščiojau po gatves išmaldos prašydamas... Čia baisu būtų ir išpasakoti visas gyvenimo smulkmenas, ką sutikau jame. Paskutinį kartą vartau išmatų dėžę ieškodamas maisto likučių. Staiga atsivėrė durys ir pylė karštu vandeniu ant manęs išgama buržuika sugeikdama: „Eik sau valkata nuo mano durų, ba įduosiu policijai!“ Nuplikintu veidu, skausmą nepernešdamas nuėjau ligoninė, kad suteiktų pagelbą. Čia sako: „Ar turi carne? Be dokumentų nepriimam. Eik į policiją, jeigu policija atveda kokį sužeistą nelaimingame atsitikime, tai tik tuomet gydym“.

Nuėjau prašyti policijos, kad per jos malonę gaučiau pagelbos ligoninė, atsakė: „Atėik rytoj, bus komisaras, tuomet padarysim tarymą apie įvykį ir galėsi gauti pagelbą“. Ant rytojaus, vos prašytus, jau stovėjau prie komisarijos durų ir laukiau kuomet mane išriš. Bet mano laimei praėjo pusdienis, komisaras buvo užimtas. Priėjau tik pavakare. Kuomet išpasakojau, kad renkant išmatas dėžę mane nuplikino ponias. „Ar nemeluoji?“ suriko komisaras. „Rodos ar ne komunistas esi, pažiūrėsim“. Ir žiauriu žvilgsniu permetęs paliepė nuvesti mane į daboklę, koliai nebus sužinota mano nelaimės nuotikis.

Ištūmė mane peralkusį, žaizdotą į smirdančią kamara, kame ant drėgnos žemės išgulėjau virš parą negaudamas nei vandens, nei duonos kasnelio. Ant rytojaus sužvangėjo geležinės durys, su retežiais rankose įėjo sargybinis, keikdamas mane, uždėjo retežius ant kojų ir rankų. „Dabar—sako—tau bus ligoninė ir vaistai“. Vos įėjau į tardomąjį, tuojaus mane apspito su visokiais įrankiais mušti. „Nenorėjai—sako—darbo dirbti, tau rūpėjo svetimas turtas, tuėjai plėšti ir moterų gėdinti, naudojai progą ir dar skundiesi, kad nuplikino. Mes tau vaistus suteiksime, kad daugiau ir kiti žinotų, kaip reikia ant svieto gyventi ir ponus gerbti. Dabar turėsi mums ir visus savo draugus išduoti, nes daugiau nebematysi laisvės už savo toklius darbus“.

Taip jie mane iškankino daugiau trijų mėnesių; mušė visokiais

būdais kankino. Apart vandens su kasneliu duonos daugiau nieko neduodavo. Iš bado baigiant gestimo gyvybei, niekė išmanęs neišgaudami, nebenorėjo, kad jų akys mane mirštantį matytų, atvežė čionai. Išmetę sako: „Dabar galėsi būti ponams lygus ir laisvę turėli“.

—Vos alsuodamas baigė šiuos žodžius.

—Ir šiandien—sako—jau trečia diena voliojuos, šaukiuos pagelbos, bet veltui... aš mirštu. Išvysti norėjau savo draugę—žmoną su kūdikiais, bet jau ne man... Laimingai, broli...

—Sublizgėjo akys ir apsiplėlė veidai ašaromis, sukando dantis ir užgeso amžinai jo gyvybė. Tas kuris sveikas būdamas dirbo, krovė turtus naudotojams, netekus sveikatos išmetamas iš darbo ir žiauriausiai buržuazijos tarnų uokankintas baigė savo gyvenimo dienas dėl išmatų trupinėlių.

Jonas Vikonij.

Numirė Pierre Degeyter

Sulaukęs 89 metų amžiaus Saint Denis mieste (Francijoje) mirė „Internacionalo“, t. y. darbininkų ir viso pasaulio prispaustųjų himno autorius.

Jis paeina iš darbininkų šeimos, kuri išbėgo iš Francijos po 1848 m. Revoliucijos. Jis pašventė visą savo gyvenimą, be jokio svyravimo, darbininkų kovai. Nenulstamai kovojo eilėse Francijos proletariato, dėliai kurio pritaikė ir muziką „Internacionalui“.

Jo muzika turėjo geriausią pasisekimą. Trumpu laiku sulig jo gaidų „Internacionalas“ skambėjo viso pasaulio prispaustųjų lūpose. Sovietų Sąjungos Komunistų Partijos VI Kongresas pripažino jo darbo vaisius ir pavadino vieną Maskvos gatvę vardu Pierre Degeyter ir pasiūlino jam užlaikymą kaip Revoliucijos veteranui. Tėnai išbuvo nekurį laiką, bet šaltas Rusijos klimatas kenkė jo sveikatai. Tada sugrįžo Francijon, kame patys darbininkai suteikė jam pastogę ir kitus pragyvenimo reikmenis.

Pierre Degeyter mirė, bet jo vardas pasilieka gaidose „Internacionalo“ darbininkų himne.

KORESPONDENCIJOS

TIKRA VERGIJA FAZENDO COMPANHIA YTECUERE.

Brazilija. Čia dirba daug visokių tautų darbininkų, kurie yra visokiais būdais išnaudojami. Darbininkai, kurie dirba prie cukrinių nendrių kirtimo atlyginimą gauna daugiausia akordiniai 5 miliai už toneladą (1,000 kilg.) O kurie dirba padieniai gauna irgi 5 milius. Turi dirbti 12-14 val. į dieną.

Klimatas čia yra nesveikas, labai siaučia drugys (maleita), medicinos pagalbos fazenda jokios neduoda. Jeigu darbininkas suserga ir pasilieka namie, nėra darban be administratoriaus pavėjimo, tai užtat gauna 10 milijų pabaudos. Prie darbo neduoda nei žodžio ištarti šalia dirbančiam draugui, nes jeigu užvaizda užgirs tuojaus pabaudą rašo.

Katrie dirba usinėj gauna nuo 6 iki 7 milijų į dieną ir yra labai spaudžiami prie darbo ir jeigu darbininkas pasivėlija kokias dvi minutes į darbą, tai gauna 3-4 d. spendito, bet jeigu atsitinka kelis kartus taip, tai paliuosuoja visai iš darbo. Vienu žodžiu pasakius čia tikra vergija, darbininkas neturi jokios teisės, bet ir nieko nedaro, kad iškovot sau teises.

Draugai-ės mes negalim taip ilgiau kentėti ir nešt ant savo suvargusių pečių supuvusį kapitalistinį jungą, mes turim organizuoti į kovos komitetus po vadovybę Komunistų Partijos ir pradėti su savo išnaudotojais griežtą ir nepermaldausią kovą.

Fakonas.

IŠ ATSIBUVUSIO STALIŲ SUSIRINKIMO ROSARIOJ.

9 d. spalio įvyko stalių surinkimas sindikaliui lokalyje, calle Maipu 872. Susirinkime dalyvavo 25 asmenys. Diskusavo reikalavimus dėl būsimojo streiko.

Rosarioj yra apie 80 stalių dirbtuvėlių ir darbininkų šioje pramonėje priskaitoma apie 2,000. Prigulinčių prie sindikato yra 70 asmenų.

Medžio pramonės darbininkų išnaudojimas nepakenčiamas, uždirbama nuo 2 p. iki 4 p. 50 c. Daugumoj dirbtuvių, dirbama akordiniai. Užmokesnis vis kapojamas, akordiniai dirbama ilgos valandos.

Medžio pramonės sindikatas čia

dar tebėra ant reformistinių pamatų, dirbtuvėse neturi sindikalių grupių, jokių aktyvų, jokių kovos komitetų, viskas stovi silpnai.

Paskutiniu laiku pradėjo veikti šiame sindikate raudonoji frakcija. Prasidėjus paskutiniam susirinkimui raudonoji frakcija pareikalavo, kad būtų atmetas prirengimas reikalavimų bendram streikui, o pirmoji vietoj sustiprinti sindikatą, organizuoti dirbtuvėse sindikales grupes, vesti tuojaus darbininkus į kovą prieš išnaudojimą, už darbininkų klasės reikalus. Turint sindikales grupes dirbtuvėse šaukti visos medžio pramonės šakos susirinkimą ir visuotiname susirinkime diskutuoti reikalavimus generaliam streikui.

Reformistai su tuo nesutiko. Buvo leista ant balsavimo, daugumą balsų gavo reformistai, tokiu būdu 25 žmonės prirengė reikalavimus generaliam streikui, ir reformistai kalba apie šaukimą generalio streiko.

Draugai, nors ir stalių raudonoji grupė pradėjo aktyvuoti šioj pramonėj už tikrą revoliucinę darbininkų liniją. Reformistai nori išprovokuoti darbininkus padaryti smūgį revoliuciniam darbininkų judėjimui, nori išaukti 2,000 darbininkų į kovos lauką, neprisirngusius darbininkus prie kovos, o paskiaus įteikti generaliam darbo departamentui, kuris parduos darbininkų reikalus.

Draugai, tuojaus vėl bus šaukiamas bendras stalių susirinkimas. Visi medžio pramonės darbininkai turi atsilankyti į šį susirinkimą, kame bus nušviečiama stovis šios gremijos ir bus nurodoma kokių būdu reik prisirengti prie generalio streiko.

Stalius

MOTERYS ORGANIZUOJASI.

Montevideo. Cerroj 2 d. spalio tapo sušauktas L.S.K.D. 11-tos k. ir L.D.S.A. 148-tos kuopos valdybų iniciatyva moterų susirinkimas, bet esant blogam orui atvyko mažas skaičius. Atvykusiom draugėms plačiai paaiškino apie moterų organizacijų reikšmę ir svarbą draugė Žuklienė ir kvietė cerietes stoti į moterų organizcijas. Susirinkusios nutarė steigti moterų kuopą.

Salutis.

IŠ COMODORO RIVADAVIOS BEDARBIŲ KOVŲ.

Po išmetimo streikierių iš kompanijos Diadema Argentina butų, bedarbiai suorganizavo kovą už duoną ir pastogę.

Pirmiausia įvyko demonstracija prie miesto valdybos nežiūrint, kad ir nebuvo duotas tam policijos leidimas, reikalavimui iš miesto valdybos darbo arba duonos ir pastogės. Po ilgo spyrimosi komisio, Steforini priėmė teisingus bedarbių reikalavimus, prižadėdamas įsteigti tam tikrą valgyklą iš miesto valdybos ir komersantų išdo. Už kelių dienų 600 asmenų, išmestų iš butų ir bedarbių, valgė vieną sykį į dieną. Tuojaus iškilos kovos klausymas už pusryčius ir vakarienę.

Iš naujo bedarbiai su savo šeimomis sudarė demonstraciją ir žygiavo prie miesto valdybos. Policija visokiais būdais stengėsi suilaikyti manifestuojančius, bet bedarbių nusistatymas ir kovingumas privertė išpildyti reikalavimus, ir už trijų dienų išmestieji iš butų ir bedarbiai jau valgė tris sykius į dieną.

Paskiau minimas Steforini pasiūlino darbą už 3 pesus į dieną, bet darbininkai tam atsisakė, jei jiems memoka mažiausia 6 pesų 40 cent. Toliaus savo manevrais miesto valdybos komisio pritraukė nekuriuos bedarbius dirbti už 3 pesus. Prieš grėsenčią padėtį skilimo, viename susirinkime nutarta eiti dirbti už 3 pesus pasiūlytomis sąlygomis ir organizuoti kovą už 6,40 cent. į dieną. Tokiu būdu dabar dirbama.

Korespondentas.

POLICIJOS PUOLIMAI CORDOBOJ.

Revoliucinės Saudos Komitetas Cordobos mieste suruošė protesto mitingą, prieš uždarymą darbininkų dienraščio „Mundo Obrero“, kuris buvo leidžiamas Buenos Aijėje. Šitas mitingas žiauriai buvo policijos užpultas ir išvaikytas. Vienas kalbėtojas sulaikytas, policija grasina areštuoti minėto komiteto visus narius.

Visi revoliuciniai darbininkai ir darbininkės stokite į Komunistų Partiją! Kuo stipresnė bus Komunistų Partija, tuo greičiau nuversim naudo-tojų jungą nuo savo pečių.

IŠNAUDOJA IR APGAUNA DARBININKUS.

Ant g-vės Pedro Mendoza (Bo-coj) yra statomas namas. Kontraktistas Federico priima darbinikus prie plytų ir kalkių nešiojimo prižadėdamas mokėti po 4 pesus už 8 valandas, o paskiau nesumoka prižadėtos sumos.

Prieš mėnesį laiko minėtas Federico Priėmė darban 2 ukrainus ir vieną lietuvį virš minėtom sąlygom, bet išdirbus vieną kinseną pinigų nesumokėjo aiškindamas, buk tai negavęs iš savininko ir ateinančią kinseną žadėjo sumokėti visus. Taip praėjo jau ir mėnesis ir vėl ta pati giesmė. Bet darbininkai numatydami Federico šunybę griežtai pareikalavo sumokėti. Tada minimas niekšas primetė darbininkams po 3 pesus į dieną ir pasakė, kad daugiau nepasirodytų nei prie statomo namo.

Vertėtų gerai pamokinti panašius niekšus, plėšikus sunkiai uždirbtų darbininkų centų.

Bedarbis.

BRAZILIJOS DARBININKŲ GYVENIMAS FAZANDOJ NOVA UZINA JUNGUEIRA.

Šioj fazandoj didžiausias išnaudojimas. Darbininkai dirba 12 valandų į dieną, gaudami 500 reisų į valandą. Mažuma gauna po 600 reisų į val. Darbas sunkus, sistema standart, šėpai ir fajoriai elgiasi su darbininkais labai žiauriai. Už mažiausį nepaklusnumą rašo pinigine pabaudą nuo 5 iki 10 milereisų. Beto dar išdirbtos valandos vagiamos. Fajoriai, mušeikos—kiek darbininkui pasipriešinus puola mušti. Prie dirbančių darbininkų fajoriai stovi su brauninku, kaip prie didžiausių katoržnykų.

Kuomet darbininką atleidžia iš darbo reikia laukti pagamento savaitę ir daugiau, mokant pinigus nuolatinis trūkumas valandų. Darbininkui pareikalavus pilno atlyginimo jo uždirbtų pinigų, tuojaus pasaukia ginkluotus sargus, kurie sumuša ir įteikia policijai.

Pridirba visokių monetų, loterijų bilietų, orderių. Nors darbininkas niekad jų ir neima, bet visviena jam išskaito iš uždarbio.

Pinigai mokami ant metų vieną sykį, o šaip duodamas orderis su kuriuo galima pirkti tikrai tos fazandos sandėlyj. Šiame sandėlyj viskas daug brangiau ir dar

reikalinga ilgai stovėti kol gausi produktus, produktai prasti, nes visus geresnius paima fazandieriaus šunys. Už gana prastos mėsos kilogramą skaito 1400 reisų. Darbininkai gyvenanti kolonijose turi eiti į sandėlį 3-4 kilometrų ir susipirkus produktus reikalinga neštis ant savo pečių, nes kamionas duodamas tik už pinigus.

Beto dar įvairiausios piniginės pabaudos: už ištartą žodį laike darbo, už mažiausią sustojimą atsikvėpimui, nes kuomet tenka išdirbti 16 valandų be pertraukos, tai ir tvirtčiausias darbininkas prie sunkaus darbo pavargsta, tai fazandieriaus šuo fajorius rašo pabaudą ant 5 mil. Jeigu darbininkas kiek nors lėčiau dirba, tai fajorius nenustoja rėkęs vamos. Kuomet darbininkas suseraga ar šaip suvargęs pasilieka barake, tai ir už tai baudžia nuo 5 iki 15 mil.

Medicinos reikalams iš darbininkų išskaito po 3 mil. kas mėnuo. Gydytojas fazandoj yra vien delto, kad daugiau iš darbininkų ištraukus pinigų, nes už kiekvieną apžiūrėjimą ligonio ir už vaistus išskaito keturis sykius daugiau kaip privačiai, kad kainuoja ir susižeidusiam darbe irgi išskaitoma už vaistus ir ne apmokama už nustotą sveikatą, bet suranda priežastį išmetimui iš darbo, nekuriems dar leidžiama pasirinkti aukų iš fazandos darbininkų.

Kolonijų fazandose dirbama po 12 val. saulei deginant už 5 mil. Tokiose sąlygose prie sunkaus darbo žmogus randiesi kaip katorgoj, nes gaunant 5 mil. reikia pusbdžiai gyventi su šeimyna. Būna atsitikimų, kad darbininkas prie darbo apalpstas ir miršta lauke.

Taigi darbininke, pagalvok ir stok į organizuotą kovą už didesnį duonos kasnį, už šviesesnį rytojų, prieš kapitalistus—kraugerius, neatsižvelgdami į didžiausę reakcijos žiaurumą, kad ir prisieitu mirti kovos lauke už proletariato teises ir gerovę, o ne mirti lauke prie sunkaus darbo, kraudami kapitalistams turtus ir patys badą kėsdami.

Skilandis.

PAIEŠKOJIMAI.

Paieškau gyvenančio Argentinoj Pranskūno Boleslovo, kilusio iš Utenos apskrčio Mielaikių kaimo. Kas žinot apie jį prašom pranešti šiuo antrašu: Montevideo—Cerro c. Rio de Jeneiro 269, B. Katinas.

Paieškau draugo Antano Sabaliausko gyvenančio Argentinoj, kilusio iš Trakų apskrčio Valkininkų valsčiaus Počkornių kaimo. Kas žinot prašau atsiliiepti šiuo antrašu: Montevideo—Cerro calle Rio de Jeneiro 269, Stasys Račkauskas.

IŠEJO BADO STREIKAN ITALIJOS POLITKALINIAI.

Sąryšj su bado streiku Alianza Antifasista, Buenos Aires išleido sekantį atsišaukimą:

Po 10 dienų energingo visų Italijos politkalinių bado streiko, kaip protesto prieš brutalų fašizmo spaudimą ir persekiojimą, tapo nužudyti žymiausi Italijos proletariato vadai d. d. Humberto Terracini, Girolamo Di Causi ir Penezza „Civitavecchia“ kalėjime. Trys nauji pasišventusieji Italijos Komunistų Partijos vadai žuvo kruvinoje kovoje prieš fašizmą, kuris tęsiasi jau 10 metų.

Nepernešdami žiaurios reakcijos, po kuria suspausti aštuoni tūstančiai Italijos politkalinių, paskelbė bado streiką, kuris tęsimas jau 10 dienų. Daugumas badaujančių jau yra išsėdėję nuo 6 iki 10 metų kalėjime, daugybė serga tuberkulozu ir kitomis ligomis.

Tarptautinio Antifašistinio Komiteto telegrama.

Tarptautinis Antifašistinis Komitetas išleido telegramą į visas antifasistines organizacijas, aiškiai nupiešiant Italijos politkalinių padėtį ir šaukiant viso pasaulio darbininkus organizuoti protesto mitingus, demonstracijas prieš fašizmą ir reikalauti kuogreičiausios laisvės visų antifasistinių kalinių.

ILĖ MAIŠE NEPASLĖPSI.

J. Vaičiūnas „A. Žinių“ N. 40 paslaiškino, kad Kliaugutis jam 20 pesų nepavogęs,—viskas yra bolševikų išmislas. Tai kodėl tu Vaičiūne ratorane „Palangoj“ kėliai skandalą, o grįžęs namo pasakojai visiems, kad Kliaugutis ir Čiučelis tave taip pavaišino, kad ten užmigai, o pabudęs pastebėjai stoka 20 pesų. Juk tam yra šimtai liudininkų.

Matyti, kad Kliaugutis tiek sukompromituotas, susilaikė su Vaičiūnu ir pats parašė paaiškinimą pridėdamas Vaičiūno parašą. Bet tuo savo žulikystės nepaslėps.

Pefi.

Iš fašistų Lietuvos.

SKURDAS LIETUVOJE.

Baisus krizis slėgia darbininkus ir neturtingus valstiečius. Ūkio gaminiai labai pigūs, o krautuvėse viskas brangu pav. rugių centneris kainuoja 3-4 litai o cukraus kilogramas 1 litas 80 cent.

Didžiausia bedarbė. Kaimų ir miestų darbininkai niekur negali uždirbti nei jokio cento, net ir jaunuoliai vaikščioja po kaimus ir siūlo savo paskutines drapanas mainyti ant duonos kąsnio. O juodieji Romos agentai iš sakyklų mulkina žmones, kad greitai praeis krizis, kad turim remti vyriausybę ir ginti Lietuvos nepriklausomybę nuo bedievių, bolševikų.

Ir jie rėkia vien dėl to, nes gerai žino, kad paėmus galią proletariui į savo rankas ir įsteigus Sovietų valdžią, jie (kunigai) negalės taip lengvai mulkinti darbo klasės ir krautis sau turtu, o turės dirbti naudingą darbą.

Tą baisų skurdą ir badą tikrai panaikins nuvertimas šios netikios tvarkos ir pastatymas valstybės ant naujų socializmo pamatų.

P. T.

DEL DIDELIO VARGO PARDUODA ŽEMES.

Naujakuriai vis daugiau stumiami į vargą dėliai ko priversti parduoti savo žemes ir eiti miestan ar pas buožes dirbt už pilvą. Tas naujakurių žemes perka nauji dvarininkai ir buožės. Kam iš krizio vargas, o kam nauji turtėjimo šaltiniai!

BLIOMBUEJA DARBININKUS.

Kaune Šmito fabrike darbo metu cinkavimo skyriuj blombuojami darbininkai, kurikai. Jie turi ten užbliombuoti išbūti 12 val. t. y. tol kol pakeičia kiti.

DAUG BEDARBIŲ.

Virbalio ir Kybartų miesteliuose yra labai daug bedarbių, nors ir miestelei maži. Bedarbių yra netik juodadarbių, bet ir amatininkų.

Valdžia bedarbiais visai nesirūpina, todėl bedarbiai vaikščioja alkani ir pusnuogiai. Pas buožes darbo irgi nėra.

Iš Viso Pasaulio

VOKIEČIAI BEDARBIAI KOVOJA UŽ SAVO GYVYBĖS PALAIKYMĄ.

Vattenscheiden, 16.—Būrys maž daug iš 200 bedarbių įsibrovė į miesto valdybą ir grasino burmistruvi, kuris buvo pranešęs, kad reikalinga sumažinti vienu trečdaliu bedarbiams paramą iš priežasties ištuštėjimo miesto valdybos fondo.

Policija išvijo bedarbius ir keliatą iš jų sužeidė, bet paskiau šie padarė demonstraciją prie kurios prisidėjo daug kitų bedarbių. Įėję aštuonias krautuves pasiėmė sau reikalingo maisto, nežiūrint policijos puolimo.

REIKŠMINGAS PAVYZDYS VISO PASAULIO BEDARBIAMS.

Belfast (Anglija), 16.—Šio miesto darbininkai, kurie buvę paskelbę streiką, parėmimui bedarbių judėjimo, kuris davė vietos smarkiai susikirsti su policija ir iššaukti atsiuntimą militarinių jėgų dėliai „tvarkos“ palaikymo, priėmė valdžios sąlygas, kuriomis prirengia bedarbiams paramos pakėlimą.

Streikieriai grįžo darban pirmadienį, bet su ta sąlyga, kad kuogreičiausia bus paleista laisvėn visi areštuotieji.

Taip pat išnešė protesto rezoliuciją prieš suareštavimą ir deportavimą anglų komunisto veterano Tom Mann.

Reikšmingas Belfasto darbininkų laimėjimas parodė aiškų kelią kuriuo turime eiti dėliai užkariavimo savo tuojautinių reikalavimų: neatleidžiama kova prieš naudotojus ir jiems tarnaujančią policiją.

Belfasto bedarbiai ir dirbantieji parodė, visų šalių proletariui pavyzdį ir galingą nusistatymą dėliai savo klasės kovos. Tikrai drusus masių kovingumas prieš buržuazijos puolimus gali apturėti greitą pergalę kovoje prieš kapitalizmą.

Belfasto kovos yra pranešimas naujų ir netolimų anglų proletariato mūšių, kuris diena iš dienos artinasi prie Komunistų Partijos, kad po jos vėliava kovojus vis smarkiau ir plačiau prieš britų imperializmą.

BEDARBIAI KOVOJA.

Glasgow (Anglija) 16.—Keli tūkstančiai vyrų ir moterų susirinko

šio miesto svarbiausioje aikštėje į protesto mitingą, prieš naujus administratorinius formalumus ir nutęsimą bedarbiams paramos.

ŠUVIAIS IŠARDĖ BEDARBIŲ DEMONSTRACIJĄ.

Valparaiso (Čilė) 15.—Šiame mieste įvyko kruvinas susikirtimas tarp bedarbių, kurie surengė „bado eiseną“ ir karabinierių. Pasekmėje susikirtimo keliatas demonstrantų sužeista kulkomis, taip pat ir nemažai karabinierių nukentėjo nuo akmenų lietaus.

Incidentas įvyko, kada karabinieriai stengėsi išardyti demonstruojančių eiles centralinėse gatvėse, kam demonstrantai energiškai pasipriešino ir pradėjo šaukti įvairius obalsius prieš buržuaziją ir jos klapčiukus karabinierius. Tuomet karabinierių kapitonas pirmas atidarė ugnį sužeizdamas vieną demonstrantą.

Tada pasidarė susikirtimas, demonstrantai stengėsi pralaušti karabinierių eiles, bet tuo pat laiku pasipylė šuviai. Demonstrantai išlupo esančius aikštėje suolus pasidarė barikadas ir tvirtai laikėsi. Po ilgo atkaklaus mūšio karabinieriai išvaikė bedarbius.

BEDARBIŲ DEMONSTRACIJA LONDONE.

Londonas 18.—Keliatas tūkstančių bedarbių padarė eiseną prie parlamento reikalaudami pagerinimų. Policija bedarbius prie Parlamento rūmų neprileido, tada demonstruojančių minia padarė mitingą prie miesto Tarybos rūmų, kurie randasi kitoje pusėj upės Tames prieš parlamentą.

LAFERTE, KOMUNISTŲ KANDIDATAS I PREZIDENTUS.

Santiago (Čilė)—Komunistų Partijos kandidatas į prezidentus drg. Laferse pradėjo maršrutą su propaganda po pietinės šalies provincijas.

TEKSTILĖS DARBININKAI LAIMĖJO.

Mančester (Anglija) — Audyklių savininkai sutiko atstatyti savaitę vėl iš 48 valandų sulig darbininkų paduoto sąlygų lakšto.

STREIKAS TUCUMANE.

Tucuman (Argentina) 18—Sąryši su fruktų ir daržovių pardavėjų streikų, Federacion Obrera Local Tucuman solidarizuodama šiam pardavėjų judėjimui paskelbė streiką visose jai priklausančiose industrijos šakose.

Viskas yra sustoję šiame mieste.

BEDARBIŲ BADO EISENA.

Liondonas, 21—š visų Anglijos kampų tūkstančiai bedarbių žygiuoja Londonan, kame padarys milžiniškas demonstracijas reikalaujami prideramos paramos.

Policija užpuolė pulką bedarbių prie tribunalo rūmų, kame buvo teisiami trys bedarbiai už dalyvavimą demonstracijose laike vizitavimo jurininkų klišio princui Jurgiui. Bedarbiai gynėsi akmenimis. Vienas policijos inspektorius sužeistas.

UŽDARĖ „FRENTE UNICO“

Pereitą savaitę laukinė Justo policija užpuolė spaustuvę, kurioje buvo spauzdinama revoliucinių darbininkų dienraštis „Frente Unico“, konfiskavo tos dienos laidą ir areštavo ten esančius draugus.

Darbininkai, privalome energingai protestuoti prieš puolimus ant revoliucinės darbininkų spaudos. Už atidarymą darbininkų lokalių. Kovokime prieš reakciją!

C.N.U.S.C. KONFERENCIJOS REZOLIUCIJA.

Pirmoji Comite Nacional de Unidad Sindical Clasista, įvykusi Rosario, dalyvaujant nuo 54 sindikalių organizacijų 77 atstovams iš visos šalies kraštų, praneša proletariatui ir abelnai visoms darbo masėms, o ypač Buenos Aires, Rosario ir Santa Fe laivų, uostų ir gelžkelių darbininkams, kad per minėtus uostus ir gelžkelius yra sunčiama Paraguaus ir Bolivijos imperialistinėms kariuomenėms maistas ir karo reikmenys ir šaukia minėtų šakų darbininkus, be skirtumo savo nusistatymo bei organizacijos kuriai priklauso, stoti bendrai prieškariniam frontui, tverti Saugojimo ir Veikimo Komitetus, kad sutrugžius šitą aptarnavimą imperialistų kariuomenės. Šiuo būdu pareiškia konkrečias kovingumo formas prieš imperialistinį karą ir sulaikymą išsiuntimo iš šios šalies kriminališkam karui reikme.

nu, tuo pačiu kartu palaikant Bolivijos ir Paraguaus darbininkų mases, kurioms grėsia didžiausias pavojus, ir kurios taip pat kovoja prieš šį kriminališką karą.

Nei žmonių, nei ginklų, nei maisto imperialistų kariuomenėms!

REMKIME REVOLIUCINĘ SPAUDĄ.

(Taša iš 3 puslapio.)

aplinkybėse randanatsi **Internacionalas** labai svarbė rolė vaidina ir jo palaikymas yra užduvinys kiekvienos darbininkų organizacijos—kiekvieno susipratusio darbininko.

Rytojus lietuvių revoliucinių darbininkų laikraštis Argentinoje, eina po griežta kontrole Argentinos Komunistų (bolš.) Partijos Duo a daug žinių apie Sovietų Sąjungą, proletariato tėvynę ir veda atkaklę kovą prieš visus lietuviškus juodašimčius ir išnaudotojų klasę. Organizuoja ir nurodo darbininkų masėms kovos reikalingumą ir teisingą kelią, kuriuo einant pasiliuosuosime iš po kapitalistinės spaudos.

Visų darbininkų organizacijų yra pereiga visais galimais būdais remti virš minėtus laikraščius.

Draugai darbininkai! Sujungime visas jėgas, visą kovingumą, visą klasinį nusistatymą, kad išlaikyti revoliucinę spaudą. Nes tariat drg. Lenino žodžiais, spauda yra galingas propagandistas, agitatorius ir galingiausias organizatorius. Be spaudos darbininkų klasės kova neįmanoma.

Lai gyvuoja revoliucinė spauda po Komunistų Partijos vadovybės!

A. N.

PARAMA „RYTOJUI“.

E. Merkytė 1 p., J. Paltanavičius 5 p., P. Žilinskas 3 p., Patagonijos Vergas 2 p., A. Kavaliunas 3 p., Nikolas Mart 2 p., N. Cveplinskis 1 p., D. Žilinskas 2 p., D. Dambrauskas 1 p., N. N. 1 p., J. Tušas 3 p., N. V. 50 c., J. V. 50 c., V. Grudskas 2 p., P. Visogunaitė 1 p., K. Sinkevičius 1 p., F. Dabregaitė 1 p., P. Žilis 50 c., N. N. 60 c., J. Kariego 1 p., J. Stiklerius 50 c., M. Narbutas 50 c., S. Bagdanas 60 c., P. Žedelis 50 c., V. Skrebunas 50 c., J. Paškevičiūtė 50 c., L. Matuliuskaitė 50 c., K. Prusokas 20 c., P. Darbininkas 1 p., A. Darbininkas 50 c., Chacaritos etallerio draugai 5 p., J. Mikolaitis 1 p., N. Leipus 50 c., P. Pagarauskas 20 c., Julius 10 c., J. Markūnas 10 c., J. Tarasjevič 20 c., K. Kravaruk 20 c., W. M. 20 c., W. Szczypc 20 c., M. V. 20 c., Mairda 10 c., Jonas 10 c., Strapko 10 c., Ser. Silich 10 c., Georgof Topoenko 20 c., J. Tervydīs 40 c., J. Tervydīs 10 c., A. M. Ugnys 45 c., J. Jis 20 c., J. Gaidys 10 c., Aš pat. 10 c., Cengadors 10 c., P. Pelado 10 c., X. 5 c., A. Kurklys 20 c., Aš 25c., M. Norbertas pren. 3 p., O. Plikunaitė pren. 5 p., Už draugių Aleksandrinos ir Geovaitės Šlepaitičių ir Baltušnikienės atvežtas gėles surinkta 35 p., „Liaudies Teatro“ vakare 22 d. spalio, B. Aserseckas 2 p., Mančinskas 40 c., P. Stiklorius 1 p., J. Znairskis 30 c., J. Račius 1 p., V. Baraikis 60 c., A. Janušaitis 50 c., J. Janušaitis 1 p., K. Bartuškaitė 50 c., O. Bartuškaitė 50 c., M. Janušaitytė 50 c., O. Janušaitytė 50 c., V. Lazdauskas 25 c., M. Šimkūnas 2 p.

CLINICA MEDICO „CALLAO“**Gydoma specialistais gydytojais**

VENERINES—Liaukų, kanalėlių, užkietėjimo, patikrinimas. Blenoragijos išgydymo.

ODOS—Dėmės, plaukų slinkimas, odos spuogus.

NERVU—Apsvaigimą, galvos skaudėjimą.

PLAUCIŲ—Bronkitą, kosulį, krūtinės ligas, tuberkulozą.

REUMATIZMO -INKSTŲ—Kaulų ligas, dieglius.

PILVO—Skausmus, uždegimą, dilataciją, ronas, vėmimą.

LYTINIAI NUSILPIMAI—Gydoma su indikcionais.

MOTERYS—Menstruacijos skausmai, pasivėlavimai, gimda ir kt.

GYDOMOJI ELEKTRO-DIATERMIJA-X SPINDULIAI

Kainos ekonomiškos. Lietuviams nuolaida.

Kalba lietuviškai ir lenkiškai

Priėmimo valandos: nuo 10—12 ir nuo 15—21 val. Sekmadieniais ir šeštadieniais nuo 10—12 val.

Calle CALLAO 339. Pirmas aukštas.